

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/43/2016
Identifikačné číslo spisu: 5114010885
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5114010885.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovarsyho a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému I. Q. pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1T/122/2014, prerokoval na neverejnom zasadnutí 22. novembra 2016 dovolanie, ktoré podal obvinený I. Q. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 6. augusta 2015, sp. zn. 3 To 101/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného I. Q. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 4. júna 2015, sp. zn. 1T/122/2014, bol obvinený I. Q. uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

23. februára 2014 v čase asi o 3.00 hod. v obci E., okr. X., na miestnej komunikácii vedúcej k podniku „K. T. P. E.“, po predchádzajúcom slovnom konflikte s neb. P. K., v priestoroch podniku „K. T. P. E.“ a fyzickom konflikte pred týmto podnikom, kde ho udrel do tváre a následne kopol do hlavy, P. K. úderom päťou do oblasti tváre zrazil na zem, kde v úmysle spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví ho asi dvakrát kopol do presne nezistenej časti tela a opakovane silnou intenzitou udieral päťou do oblastí hlavy, tváre a brucha, potom k menovaným pristúpil C. J., pre tento skutok odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 1T/122/2014-554, z 11. augusta 2014, právoplatným 11. augusta 2014, ktorý skočil oboma nohami na ležiaceho P. K. a doskočil mu do oblasti hlavy a hrudníka, potom ho opakovane kopol do oblasti hlavy a trupu, čím I. Q. a C. J. P. K. spôsobili početné podkožné krvné výrony, odreniny, tržné rany a pomliaždenia na hlave v oblasti tváre aj vo vlasatej časti hlavy, prekrvácanie mäkkých pokrývok lebečných, zlomeniny spodiny lebky a kosti tváre s deformáciou strednej tretiny tváre, vnútrolebkové poranenie - prekrvácanie mäkkej pleny mozgu, pomliaždenie mozgu, zakrvácanie do vnútrokomorového systému mozgu a ďalšie zranenia, ktorým P. K. 23. februára 2014 o 4.15 hod. podľahol.

Za to mu bol uložený podľa § 155 ods. 1, 36 písm. j), 38 ods. 3, 42 ods. 1, § 41 ods. 2, 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T/190/2014 zo 16. decembra 2014, ktorým bol obvinený uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jeden rok. Súd zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. V zmysle § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného X. K. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd Žilina rozsudkom zo 6. augusta 2015, sp. zn. 3To 101/2015 podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. na podklade odvolania obžalovaného zrušil rozsudok okresného súdu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného za vinného z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa §§ 14 ods. 1, 155 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

23. februára 2014 v čase asi o 3.00 hod. v obci E., okr. X., na miestnej komunikácii vedúcej k podniku „K. T. P. E.“, po predchádzajúcom slovnom konflikte s neb. P. K., v priestoroch podniku „K. T. P. E.“ a fyzickom konflikte pred týmto podnikom, kde ho udrel do tváre a následne kopol do hlavy, P. K. úderom päťou do oblasti tváre zrazil na zem, kde v úmysle spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví ho asi dvakrát kopol do presne nezistenej časti tela a opakovane silnou intenzitou udieral päťou do oblasti hlavy, tváre a brucha, potom k menovaným pristúpil C. J., pre tento skutok odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 1T/122/2014-554 z 11. augusta 2014, právoplatným 11. augusta 2014, ktorý skočil oboma nohami na ležiaceho P. K. a doskočil mu do oblasti hlavy a hrudníka, potom ho opakovane kopol do oblasti hlavy a trupu, čím I. Q. a C. J. P. K. spôsobili početné podkožné krvné výrony, odreniny, tržné rany a pomliaždenia na hlave a v oblasti tváre aj vo vlasatej časti hlavy, prekrvácanie mäkkých pokrývok lebečných, zlomeniny spodiny lebky akosti tváre s deformáciou strednej tretiny tváre, vnútrolebkové poranenie - prekrvácanie mäkkej pleny mozgu, pomliaždenie mozgu, zakrvácanie do vnútrokomorového systému mozgu a ďalšie zranenia, pričom P. K., v dôsledku zranení, ktoré mu spôsobil C. J., 23. februára 2014 o 4.15 hod. podľahol.

Uložil ma za to podľa §§ 155 ods. 1, 36 písm. j), 38 ods. 3, 42 ods. 1, § 41 ods. 2, 48 ods. 2 písm. a) súhrnný trest odňatia slobody štyri a pol roka so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/190/2014 zo 16. decembra 2014, právoplatný 16. decembra 2014, ktorým bol obvinený uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jeden rok a všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. V zmysle § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného X. K. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Obvinený podal dovolanie proti rozsudku krajského súdu. Domáhal sa ním, vysloviť porušenie zákona v jeho neprospech z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Nesprávnosť právnej kvalifikácie skutku zrejma i z opisu skutkového deja krajským súdom spočíva v tom, že na úmysel obvineného spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a na to akú ťažkú ujmu spôsobil poškodenému len obvinený Q., nie sú dôkazy. V skutkovej vete sa uvádza, že Q. aj J. spôsobili poškodenému zranenia. Na konci je záver, že poškodený podľahol zraneniam, ktoré mu spôsobil J.. Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví musí byť následok zásahu do telesnej integrity dôkazne pričítaný konkrétnej osobe. Vzhľadom na nepreukázanie individuálnej príčinnej súvislosti medzi konaním obvineného a konkrétnymi zraneniami poškodeného, je právna kvalifikácia jeho konania krajským súdom nesprávna. Skutok je kvalifikovaný iba ako pokus zločinu. Skutková veta bola oproti výroku rozsudku okresného súdu upravená len minimálne. Skutkový priebeh neumožňoval súdu urobiť záver o použitej právnej kvalifikácii. Časťou skutkovej vety „v úmysle spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví“ súd jasne nešpecifikoval v čom spočíval úmysel obvineného, akým spôsobom a aké konkrétne zranenia mal spôsobiť poškodenému práve Q.. Krajský súd ponechal v skutkovej vete rozsudku aj opis 1. fázy konfliktu a uviedol, že už v tomto štádiu obvinený fyzicky napadol poškodeného. Útok poškodeného v

skutkovej vete absentuje, hoci ide o dôležitý prvok v celkovom opise skutku. Agresia poškodeného bola totiž príčinou následného obranného konania obvineného. Navrhol zrušiť krajského súdu a prikázať mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Alternatívne zrušiť aj rozsudok okresného súdu a oslobodiť ho spod obžaloby.

Okresná prokuratúra Žilina sa nevyjadrila.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§§ 368 ods. 1, 369 ods. 2 písm. b), 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Po preskúmaní veci zistil i to, že je potrebné ho odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

V zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nemôže preskúmať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených krajským súdom oboch stupňov. Trestný poriadok preto dovolateľovi neumožňuje na základe tohto dovolacieho dôvodu namietat nesprávnosť zisteného skutku, ani nesprávnosť hodnotenia dôkazov, ani neúplnosť vykonaného dokazovania.

Treba zdôrazniť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu predpokladaného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť v zmysle § 382 písm. c) Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určený na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až l) Tr. por., resp. aj v zmysle § 374 ods. 3. Tento opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou - treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásady ústnosti a bezprostrednosti, v konaní o dovolaní sám vykonávať. S poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodit' dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Zákonná formulácia tohto dovolacieho dôvodu vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. S odkazom na dôvod predpokladaný v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Skutočným obsahom dovolania obvineného sú námietky ku skutkovým zisteniam krajského súdu, čo sa malo premietnuť do nesprávnej kvalifikácie zisteného skutkového stavu.

Dôvody dovolania podľa obsahu sa týkajú výlučne namietania správnosti a úplnosti zisteného skutku a hodnotenia dôkazov v rozsudku. Nejde o námietky právne, výlučne ktoré dovolacie dôvody pripúšťajú, ale o výhrady skutkovej povahy, ktoré nie sú prípustné. Namietané dôvody v dovolaní nemajú vplyv na komplexné posúdenie trestnej zodpovednosti obvineného, trestnosti skutku a uznania viny. Dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obvinený sa dopustil skutku tak, ako to je to

vyjadrené v rozsudku krajského súdu. Tvrdenia v dovolaní sú výslovne účelové. So závermi krajského súdu sa v celom rozsahu stotožnil aj dovolací súd.

Možnosti dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Iba s odkazom na nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov a z toho potom vyvodit' dovolací dôvod. Dovolanie je určené k náprave právnych chýb a nedostatkov rozhodnutia, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je podľa § 371 ods. 7 Tr. por. prípustné.

Na podklade dôvodu podľa § 171 ods. písm. i) Tr. por. najvyšší súd ako súd dovolací nie je oprávnený preskúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku a ani hodnotiť rozsah dokazovania prvostupňového súdu a hodnotenie vykonaných dôkazov, preto tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Potrebné je konštatovať, že skutok ako ho ustálil krajský súd, naplnia všetky znaky skutkovej podstaty pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa §§ 14 ods. 1, 155 ods. 1 Tr. zák.

Na základe vyjadreného je nepochybné, že dovolanie obsahuje argumenty a subjektívne názory, stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle písm. i) ods. 1 § 371 Tr. por., pokiaľ ide o skutkový stav zistený v rozsudku krajského súdu.

K námietkam obvineného, že nepreukázaním individuálnej príčinnej súvislosti medzi konaním obvineného a konkrétnymi zraneniami poškodeného, je právna kvalifikácia jeho konania krajským súdom nesprávna, dovolací súd iba pripomína, že rozsudok krajského súdu ohľadne časti priebehu skutkového deja je nasledujúci „...obvinený... .. poškodenému... ..na zem, kde v úmysle spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví ho asi dvakrát kopol do presne nezistenej časti tela a opakovane silnou intenzitou udieral päsťou do oblasti hlavy, tváre a brucha,...“. V tejto spojitosti dovolací súd zdôrazňuje, že práve v dôsledku dôkaznej núdze krajský súd nemohol obvinenému prirátať aj smrteľné zranenia poškodenému, a preto prekvalifikoval jeho konanie na pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa §§ 14 ods. 1, 155 ods. 1 Tr. zák. Aj podľa názoru dovolacieho súdu priamy úmysel obvineného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví bez najmenších pochybností bol preukázaný zo spôsobu ním vedeného fyzického útoku na poškodeného v podobe kopancov do tela a opakovaných úderov päsťou silnej intenzity do oblasti hlavy, tváre a brucha, teda do oblasti, kde sú umiestnené životne dôležité orgány človeka. Tvrdenie obvineného, že krajský súd v skutkovej vete opisuje prvú fázu konfliktu tak, že už v tomto štádiu obvinený fyzicky napadol poškodeného je nepravdivé, lebo v skutkovej vete krajský súd uvádza „...po predchádzajúcom slovnom konflikte s neb. P. K., v priestoroch podniku... a po fyzickom konflikte pred týmto podnikom, kde ho udrel do tváre a následne kopol do hlavy...“. Námietka obvineného, že útok poškodeného v skutkovej vete absentuje je pravdivá. V tejto súvislosti, ale nemožno opomenúť, že krajský súd reakciu obvineného na tento útok poškodeného kvalifikoval ako nutnú obranu, čo detailne vysvetlil v dôvodoch rozsudku. Skutková absencia je iba formálnym nedostatkom zo strany krajského súdu, ktorý sa nepremietol do materiálnej roviny ako konečná nesprávnosť, resp. nezákonnosť v otázke aplikovanej právnej kvalifikácii konania obvineného, resp. uloženého trestu.

V posudzovanom prípade zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj právna kvalifikácia a uloženie trestu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Rozhodnutie krajského súdu je zákonné a správne odôvodnené. Nie sú prítomné dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolaní súd bez preskúmania veci dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.